

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta lege are drept scop stabilirea cadrului general și a condițiilor pentru emisiunea de obligațiuni garantate de către emitenți, persoane juridice române, precum și reglementarea drepturilor și obligațiilor conferite de acestea deținătorilor lor.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), prezenta lege stabilește cerințele privind emisiunea de obligațiuni garantate, caracteristicile structurale ale obligațiunilor garantate, supravegherea publică a emitenților de obligațiuni garantate, precum și cerințele de publicare în ceea ce privește obligațiunile garantate.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

1. *active constituite ca garanții reale* – activele corporale și activele sub formă de expuneri care garantează activele de acoperire;
2. *active de acoperire* – activele incluse într-un portofoliu de acoperire;
3. *active de substituție* – active de acoperire care contribuie la cerințele de acoperire, altele decât activele primare;

4. *active primare* – active de acoperire dominante care determină natura portofoliului de acoperire;

5. *agent* – persoană care își desfășoară activitatea potrivit prevederilor Secțiunii a 2-a din Capitolul V;

6. *cerințe privind finanțarea corelată* – reguli care prevăd că fluxurile de lichidități aferente datoriilor și activelor care ajung la scadență trebuie să fie corelate garantând, prin intermediul clauzelor și condițiilor contractuale, atât faptul că plățile de la debitori și de la contrapărțile la contractele derivate ajung la scadență înainte de efectuarea plăților către investitorii în obligațiuni garantate și către contrapărțile la contractele derivate, precum și faptul că sumele de încasat sunt cel puțin egale ca valoare cu plățile care trebuie efectuate către investitorii în obligațiuni garantate și contrapărțile la contractele derivate, precum și că sumele încasate de la debitori și de la contrapărțile la contractele derivate sunt incluse în portofoliul de acoperire, în conformitate cu art. 17 alin. (8), până când plățile către investitorii în obligațiuni garantate și contrapărțile la contractele derivate devin exigibile;

7. *emitent* – o instituție de credit, persoană juridică română, care se încadrează în una dintre categoriile prevăzute la art. 3 lit. a) și b), cu excepția cooperativelor de credit, și lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și care a generat sau a preluat prin cesiune ori orice altă formă de transfer active de acoperire și care a emis, emite sau intenționează să emită obligațiuni garantate sau căreia îi sunt transferate, în orice mod, obligații aferente obligațiunilor garantate emise în baza prezentei legi, împreună cu portofoliul de acoperire aferent;

8. *faliment* – procedura falimentului, potrivit prevederilor Titlului II, Capitolul III din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare;

9. *grup* – un grup astfel definit la art. 4 alin. (1) pct. 138 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

10. *ieșiri nete de lichidități* – toate fluxurile de ieșire aferente plăților scadente într-o zi, inclusiv principalul și plăți de dobândă, precum și plățile efectuate în cadrul contractelor derivate ale programului de obligațiuni garantate, nete de toate fluxurile de intrare aferente încasărilor scadente în aceeași zi pentru creanțe aferente activelor de acoperire;

11. *instituție de credit* – o instituție de credit astfel definită la art. 4 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

12. *investitor* – orice persoană care deține în nume propriu obligațiuni garantate;

13. *obligațiune garantată* – un titlu de creanță care este emis de un emitent, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia, și care este garantat prin active de acoperire la care investitorii în obligațiuni garantate pot recurge în mod direct în calitate de creditori beneficiari de o cauză de preferință;

14. *portofoliu de acoperire* – un set de active de acoperire și active constituite ca garanții reale aferente acestora, clar definite, care garantează obligațiile de plată aferente obligațiunilor garantate și care sunt segregate de celelalte active deținute de emitent;

15. *program de obligațiuni garantate* – caracteristicile structurale ale unei emisiuni de obligațiuni garantate care sunt stabilite prin prezenta lege și reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea sa, precum și prin clauze și condiții contractuale, în conformitate cu aprobarea aferentă programului acordată emitentului;

16. *Registru de evidență internă* – registrul ținut de emitent pentru portofoliul de acoperire, în conformitate cu prevederile Secțiunii a 3-a din Capitolul IV, în care sunt înregistrate elementele incluse în portofoliul de acoperire;

17. *rezoluție* – o rezoluție astfel definită la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările și completările ulterioare;

18. *RNPM* – Registrul Național de Publicitate Mobiliară astfel definit la art. 1 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, republicată, cu modificările ulterioare;

19. *SEE* – Spațiul Economic European;

20. *segregare* – acțiunile întreprinse de un emitent pentru a identifica activele de acoperire și pentru a face ca acestea să devină insesizabile pentru creditori, alții decât investitorii în obligațiuni garantate și contrapărțile la contractele derivate incluse în portofoliul de acoperire;

21. *supragarantare* – nivelul total al garanțiilor care depășește cerința de acoperire prevăzută la art. 17 alin. (1), stabilit prin prezenta lege, contractual sau voluntar;

22. *supravegherea publică a obligațiunilor garantate* – supravegherea programelor de obligațiuni garantate, care urmărește asigurarea respectării, de către emitent, a cerințelor aplicabile emisiunii de obligațiuni garantate, în vederea protejării intereselor investitorilor;

23. *valoare de piață* – valoarea de piață, în ceea ce privește bunurile imobile, astfel definită la art. 4 alin. (1) pct. 76 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

24. *valoare de referință a activului corporal constituit ca garanție reală* – valoarea de piață sau, după caz, valoarea ipotecară a activului corporal

constituit ca garanție reală, așa cum este utilizată de emitent în contextul determinării cerințelor de capital pentru riscul de credit;

25. *valoare ipotecară* – valoarea ipotecară, în ceea ce privește bunurile imobile, astfel definită la art. 4 alin. (1) pct. 74 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

26. *valoare nominală* – valoarea reprezentând principalul activului de acoperire.

Art. 3. – Se interzice utilizarea sintagmei „*obligațiuni garantate*”, derivate ale acesteia, a etichetelor „*obligațiune garantată europeană*” și „*obligațiune garantată europeană (premium)*”, respectiv traduceri ale acestora, în prospectul de emisiune sau în orice material promoțional ori de informare adresat potențialilor investitori, cu privire la alte obligațiuni garantate decât cele emise în condițiile prezentei legi, precum și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa.

CAPITOLUL II

Programul de obligațiuni garantate

SECȚIUNEA 1

Aprobarea programului de obligațiuni garantate

Art. 4. – (1) În temeiul prezentei legi, precum și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa, un emitent poate efectua emisiuni de obligațiuni garantate în cadrul unui program de obligațiuni garantate.

(2) Pentru respectarea prevederilor alin. (1), emitentul trebuie să obțină o aprobare prealabilă a programului de obligațiuni garantate din partea Băncii Naționale a României.

(3) O instituție de credit trebuie să obțină aprobarea prevăzută la alin. (2) anterior preluării prin transfer a unor obligații față de investitori, împreună cu portofoliul de acoperire aferent.

(4) În cazul transferului către o instituție de credit-punte, calitatea de emitent a acesteia se aprobă în cadrul procesului de autorizare a respectivei instituții de credit-punte.

(5) În vederea obținerii aprobării prevăzute la alin. (2), emitentul trebuie să prezinte Băncii Naționale a României următoarele documente:

a) un program de activitate adecvat care să prezinte calendarul de emisiune a obligațiunilor garantate din respectivul program și din care să rezulte că emitentul dispune de capacitatea de a asigura respectarea cerințelor prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea sa pentru emiterea de obligațiuni garantate și de o

situație financiară actuală și viitoare, de natură să asigure premisele protejării intereselor investitorilor și ale altor creditori;

b) politici, procese și metodologii adecvate, privind aprobarea, modificarea activelor de acoperire incluse în portofoliul de acoperire, precum și privind asigurarea de către emitent a capacității sale de generare de active care pot deveni active de acoperire, inclusiv din perspectiva asigurării finanțărilor necesare;

c) lista cu membrii organului de conducere și personalul cu funcții-cheie desemnați responsabili de programul de obligațiuni garantate, aprobați de Banca Națională a României, în conformitate cu prevederile art. 67¹³⁰ din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudentiale pentru instituțiile de credit, cu modificările și completările ulterioare;

d) descrierea structurii organizatorice responsabile de administrarea emisiunii și a portofoliului de acoperire și a guvernantei acesteia.

(6) Banca Națională a României emite reglementări privind criteriile și documentația care stau la baza evaluării îndeplinirii cerințelor prevăzute la alin. (5) în vederea aprobării programului de obligațiuni garantate.

SECȚIUNEA a 2-a

Aspecte procedurale aferente proceselor de aprobare a programului de obligațiuni garantate

Art. 5. – (1) Banca Națională a României decide cu privire la o cerere de aprobare a unui program de obligațiuni garantate în termen de 60 de zile calendaristice de la data depunerii cererii de către emitent.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică emitentului, dacă este cazul, documentele care nu au fost prezentate sau nu corespund cerințelor prevăzute, în vederea depunerii acestora în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării solicitării. Până la depunerea documentelor corespunzătoare, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data comunicării solicitării, termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(3) Banca Națională a României comunică în scris solicitantului hotărârea sa cu privire la o cerere de aprobare a unui program de obligațiuni garantate, însoțită de motivele care au stat la baza acesteia, în cazul respingerii cererii.

Art. 6. – Aprobarea Băncii Naționale a României, acordată potrivit prevederilor art. 4 și 5, nu exonerează emitentul de obligația de a supune spre aprobare autorității competente, conform prevederilor Legii nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, republicată, denumită în continuare *Legea nr. 24/2017*, precum și ale reglementărilor A.S.F. emise în

aplicarea acesteia, prospectul întocmit în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care este obligatorie publicarea unui prospect sau în cazul în care se elaborează în mod voluntar un prospect.

SECȚIUNEA a 3-a

Respingerea unei cereri de aprobare a unui program de obligațiuni garantate

Art. 7. – Banca Națională a României respinge o cerere de aprobare a unui program de obligațiuni garantate dacă nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 4 alin. (3) – (5) și/sau emitentul nu a depus, în termenul prevăzut la art. 5 alin. (2), documentația completă și întocmită corespunzător cerințelor stabilite.

SECȚIUNEA a 4-a

Retragerea aprobării acordate unui program de obligațiuni garantate

Art. 8. – (1) Banca Națională a României poate retrage aprobarea acordată pentru un program de obligațiuni garantate în cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentei legi și/sau reglementările emise în aplicarea acesteia în baza cărora s-a acordat aprobarea, iar emitentul nu dovedește, printr-un plan de remediere a deficiențelor, că există perspective pentru remedierea în cel mai scurt timp a acestei situații.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a aprobării, potrivit alin. (1), se comunică în scris emitentului în termen de 5 zile lucrătoare de la data adoptării, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia.

(3) Retragerea aprobării unui program de obligațiuni garantate produce efecte doar asupra emisiunilor nerealizate la data comunicării hotărârii. Este interzisă realizarea de noi emisiuni de la data primirii comunicării hotărârii Băncii Naționale a României prevăzute la alin. (2).

CAPITOLUL III

Portofoliul de acoperire

SECȚIUNEA 1

Structura portofoliului de acoperire

Art. 9. – (1) În baza prevederilor prezentei legi, precum și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa, un emitent poate să emită obligațiuni garantate, cu condiția ca acestea să se încadreze în una dintre următoarele două categorii: obligațiuni garantate cu eticheta „*obligațiune garantată europeană*”, respectiv obligațiuni garantate cu eticheta „*obligațiune garantată europeană (premium)*”.

(2) Obligațiunile garantate cu eticheta „*obligațiune garantată europeană*” trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea sa. Obligațiunile garantate cu eticheta „*obligațiune garantată europeană (premium)*” trebuie să respecte, în plus față de toate cerințele prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea sa, cerințele prevăzute la art. 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Pentru fiecare dintre cele două etichete prevăzute la alin. (1), emitentul structurează activele primare, activele de substituție, activele lichide deținute în conformitate cu art. 17 și instrumentele financiare derivate, afectate garantării obligațiunilor garantate, în portofolii de acoperire.

(4) Emitentul trebuie să respecte cerințele privind compoziția portofoliului de acoperire, inclusiv în ceea ce privește categoriile de active primare incluse în portofoliu, ce urmează a fi stabilite prin reglementări emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.

(5) Într-un portofoliu de acoperire, emitentul poate include active primare care au aceleași caracteristici în ceea ce privește structura, scadența și profilul de risc.

(6) În cazul în care o emisiune de obligațiuni garantate este efectuată în baza unui portofoliu de acoperire ce cuprinde exclusiv active de acoperire garantate în mod egal cu mai multe tipuri de active de garantare, în prospectul de emisiune sau, după caz, în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii, emitentul menționează tipurile de active care se califică drept active primare, respectiv active de substituție.

(7) Portofoliul de acoperire este afectat garantării obligațiunilor prin înscrierea tuturor elementelor sale, de către emitent, în Registrul de evidență internă.

(8) Emitentul înscrie în Registrul de evidență internă toate elementele portofoliului de acoperire, înainte de a oferi spre subscriere obligațiuni garantate.

(9) Banca Națională a României emite reglementări în vederea stabilirii limitei minime a activelor primare dintr-un portofoliu de acoperire de la care se consideră că se asigură caracteristica dominanței și care determină natura portofoliului de acoperire.

SECȚIUNEA a 2-a
Active eligibile

Art. 10. – (1) Activele unui emitent sunt eligibile pentru a fi incluse de acesta, parțial sau total, într-un portofoliu de acoperire, devenind astfel active de acoperire, în măsura în care fac parte din una din următoarele categorii:

a) active eligibile în temeiul art. 129 alin. (1) lit. a), c), d) și f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu condiția ca emitentul să respecte cerințele prevăzute la art. 129 alin. (1a) – (3) din regulamentul respectiv; sau

b) active de acoperire de calitate ridicată care să garanteze că emitentul deține un drept de creanță, astfel cum se prevede la alin. (2), și care să fie garantate cu active constituite ca garanții reale, astfel cum se prevede la alin. (3) – (5).

(2) Dreptul de creanță prevăzut la alin. (1) lit. b) face obiectul următoarelor cerințe legale:

a) activul reprezintă un drept de creanță față de un debitor dintr-un stat membru al Uniunii Europene ori al SEE, asupra unei sume care are o valoare minimă ce poate fi stabilită în orice moment, este valabil din punct de vedere juridic și executoriu, nu face obiectul altor condiții decât aceea conform căreia creanța trebuie să ajungă la scadență la o dată viitoare și care este garantat printr-o ipotecă sau o altă garanție;

b) ipoteca sau garanția accesorie dreptului de creanță este executorie;

c) toate cerințele legale pentru constituirea ipotecii sau a garanției care garantează dreptul de creanță au fost îndeplinite;

d) ipoteca sau garanția accesorie dreptului de creanță permite emitentului să recupereze valoarea dreptului de creanță fără întârzieri nejustificate.

(3) Activele constituite ca garanții reale prevăzute la alin. (1) lit. b) pot fi:

a) active corporale de natura bunurilor imobiliare rezidențiale sau a bunurilor imobiliare comerciale, care îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (4) sau

b) active sub formă de expuneri față de entități din Uniunea Europeană, prevăzute la alin. (5).

(4) Activele corporale constituite ca garanții reale trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) la data acordării împrumutului, raportul dintre valoarea nominală a împrumutului și valoarea de referință a activului corporal constituit ca garanție reală nu depășește 85% pentru împrumuturile garantate cu bunuri imobile rezidențiale și 70% pentru împrumuturile garantate cu bunuri imobile comerciale;

b) evaluarea și reevaluarea activelor corporale se realizează potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi, potrivit prevederilor alin. (7);

c) ipoteca asupra activelor corporale se constituie și se înscrie în cartea funciară a imobilului sau, în cazul activelor situate în alte state membre, într-un registru public, care identifică drepturile reale imobiliare, drepturile personale, sarcinile, actele, faptele sau raporturile juridice care au legătură cu respectivul activ corporal.

(5) Activele sub formă de expuneri constituite ca garanții reale pot fi:

a) expuneri față de instituțiile de credit din Uniunea Europeană;

b) expuneri față de sau garantate de administrații centrale din Uniunea Europeană;

c) expuneri față de sau garantate de bănci centrale din cadrul Sistemul European al Băncilor Centrale;

d) expuneri față de sau garantate de entități din sectorul public din Uniunea Europeană;

e) expuneri față de sau garantate de administrații regionale din Uniunea Europeană;

f) expuneri față de sau garantate de autorități locale din Uniunea Europeană.

(6) Din categoria activele eligibile prevăzute la alin. (1) lit. b) nu fac parte:

a) împrumuturi garantate cu terenuri fără construcții;

b) împrumuturi garantate cu imobile aflate în construcție.

(7) Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei legi în ceea ce privește:

a) metodologia și procesul de evaluare a activelor corporale constituite ca garanții reale care garantează activele de acoperire prevăzute la alin. (1);

b) modul de documentare a evaluării privind caracterul executoriu al drepturilor de creanță, astfel cum se precizează la alin. (8);

c) modul în care emitentul demonstrează îndeplinirea condiției de la art. 11 alin. (1) lit. d).

(8) Emitentul evaluează și documentează caracterul executoriu al drepturilor de creanță prevăzute la alin. (2), precum și capacitatea de a valorifica respectivele active constituite ca garanții reale înainte de a le include în portofoliul de acoperire.

(9) Emitentul înregistrează, în evidențele proprii, toate tranzacțiile sale aferente programului de obligațiuni garantate și dispune de mecanisme adecvate și de sisteme și procese de documentare corespunzătoare.

(10) Emitentul documentează activele de acoperire prevăzute la alin. (1) și conformitatea politicii sale de creditare cu prevederile prezentei legi și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa.

Art. 11. – (1) Pentru a fi eligibile, activele de acoperire prevăzute la art. 10 alin. (1) trebuie să îndeplinească cumulativ, în plus față de cerințele prevăzute la art. 10, următoarele condiții:

a) sumele aferente activelor de acoperire respective să fi fost puse în integralitate la dispoziția debitorilor;

b) activele constituite ca garanții reale să nu constituie obiectul unei alte ipotecii sau al unui alt privilegiu legal ori convențional;

c) activele constituite ca garanții reale să fie constituite exclusiv în favoarea emitentului;

d) activele corporale constituite ca garanții reale care garantează activele de acoperire trebuie să fi fost asigurate în mod adecvat împotriva riscului de daune, corespunzător nivelului expunerii debitorului față de emitent și potrivit principiilor politicii de creditare a emitentului, stabilit la data încheierii/reînnoirii poliței de asigurare, drepturile decurgând din contractul de asigurare să fi fost ipotecate/cesionate în favoarea emitentului și segregate, potrivit prevederilor art. 19, iar contractul de asigurare să fie valabil pe toată perioada garantării emisiunilor de obligațiuni garantate;

e) activele constituite ca garanții reale trebuie să fie localizate pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene ori al SEE;

f) activele trebuie să îndeplinească, pe toată durata menținerii lor în portofoliu de acoperire, orice eventuale condiții suplimentare de eligibilitate prevăzute în prospect ori, după caz, în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii, potrivit alin. (2);

g) la momentul includerii în portofoliul de acoperire, fiecare activ să nu înregistreze întârziere la plată, iar ulterior, pe durata menținerii în portofoliul de acoperire, să nu înregistreze o întârziere la plată mai mare de 15 zile;

h) termenul prevăzut la art. 13 alin. (8), dacă este aplicabil, să fi expirat;

i) debitorul activului respectiv să fi fost informat, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1), că respectivul activ al emitentului urmează să fie inclus în portofoliul de acoperire care va servi drept garanție pentru emiterea de obligațiuni garantate;

j) debitorul activului respectiv să nu fi notificat emitentul asupra faptului că nu a renunțat la dreptul de a invoca compensarea împotriva emitentului în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2).

(2) Emitentul poate stabili, prin norme interne, condiții de eligibilitate suplimentare mai stricte decât cele prevăzute în prezenta lege și în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia și

care se fac publice prin prospect ori, după caz, sunt prevăzute în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii.

Art. 12. – (1) Emitenții pot prelua, de la instituții de credit din Uniunea Europeană sau de la instituții financiare din România care desfășoară activitate de creditare cu titlu profesional, prin cesiune ori prin intermediul oricărei alte forme de transfer, active de acoperire generate de ele însele sau preluate cu orice titlu de la astfel de instituții care le-au generat, în vederea emiterii de obligațiuni garantate numai în măsura în care activele de acoperire respectă cerințele prezentei legi și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa.

(2) Emitentul se va asigura că cerințele prevăzute la art. 10, 11 și, respectiv, art. 19 sunt îndeplinite în ceea ce privește activele dobândite potrivit alin. (1) și destinate includerii în portofoliul de acoperire aferent obligațiunilor garantate.

(3) În cazul în care procedează potrivit alin. (1), emitentul îndeplinește următoarele condiții:

a) pentru activele de acoperire generate de o instituție financiară din România care desfășoară activitate de creditare cu titlu profesional, supravegheată de Banca Națională a României potrivit prevederilor art. 44 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, emitentul evaluează standardele de acordare a creditelor ale entității de la care provin activele de acoperire;

b) pentru activele de acoperire generate de o instituție financiară din România care desfășoară activitate de creditare cu titlu profesional, monitorizată de Banca Națională a României potrivit prevederilor art. 43 din Legea nr. 93/2009, cu modificările și completările ulterioare, emitentul realizează el însuși o evaluare amănunțită a bonității debitorului.

(4) Emitenții pot prelua, de la instituții de credit din Uniunea Europeană, prin transfer, obligații aferente unor obligațiuni garantate, împreună cu portofoliul de acoperire aferent, numai în măsura în care obligațiunile garantate sunt emise în condiții ce nu contravin prevederilor prezentei legi și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa.

Art. 13. – (1) Cesiunea unui activ de acoperire sau a unui portofoliu de acoperire în vederea garantării unor obligațiuni garantate devine opozabilă față de terții care nu au cunoscut-o pe altă cale, cu excepția debitorului cedat, prin înscrierea cesiunii în RNPM. În cazul cesiunii unui portofoliu de acoperire, înscrierea în RNPM se poate realiza și printr-un aviz global de cesiune, care să descrie activele de acoperire incluse în portofoliul de acoperire cedat fie prin utilizarea unei formule care să identifice portofoliul de acoperire

afectat garantării pentru întregul portofoliu de acoperire sau pentru o parte a acestuia, fie prin descrierea fiecărui activ de acoperire în parte.

(2) În cazul activelor de acoperire de natura împrumuturilor, transmiterea dreptului de ipotecă aferent activului cesionat devine opozabilă față de terți prin înscrierea cesiunii în RNPM potrivit alin. (1), precum și, dacă este cazul, prin notarea efectelor acesteia în cartea funciară, respectiv în registrul public prevăzut la art. 10 alin. (4) lit. c), aferent imobilului afectat garantării respectivului activ.

(3) Opozabilitatea față de terți a cesiunii drepturilor derivând din contractul de asigurare prevăzut la art. 11 alin. (1) lit. d) se realizează prin înscrierea acesteia în RNPM.

(4) Opozabilitatea cesiunii activelor de acoperire față de debitorii cedați se realizează prin notificarea acestora de către cedent prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în termen de 10 zile de la încheierea contractului de cesiune.

(5) În notificare se va menționa, dacă este cazul, și faptul că, după cesiune, sumele pentru rambursarea activului vor fi încasate de emitent, precum și adresa punctelor de lucru ale emitentului unde vor putea fi efectuate plățile.

(6) În cazul în care cedentul continuă să încaseze, în numele emitentului, sumele pentru rambursarea activelor cesionate, acestea sunt transferate zilnic de cedent în contul indicat de emitent.

(7) Cu respectarea prevederilor alin. (1), în cazul creditorilor cedentului, cesiunea se aduce la cunoștința acestora individual, prin scrisoare recomandată sau prin poșta electronică. La cererea unui creditor al cedentului, cedentul trebuie să-i facă cunoscut acestuia prețul la care s-a efectuat cesiunea, în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea cererii scrise a creditorului.

(8) Acțiunea revocatorie privind cesiunea de active de acoperire care afectează interesele creditorilor cedentului se prescrie în termen de 45 de zile de la data notificării creditorilor cedentului, potrivit alin. (7), în cazul activelor utilizate pentru garantarea de obligațiuni garantate emise în condițiile prezentei legi.

(9) Prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (1) teza finală din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, în cazul admiterii acțiunii pentru anularea cesiunii activelor de acoperire afectate garantării obligațiilor garantate emise în condițiile prezentei legi, introduse în cadrul procedurii falimentului deschise împotriva cedentului, emitentul poate fi obligat numai la plata eventualei diferențe între prețul plătit pentru active și valoarea reală a acestora stabilită prin expertiză în condițiile legii, activele urmând a fi menținute în portofoliul de acoperire.

(10) În cazul preluării prin cesiune ori prin intermediul oricărei alte forme de transfer a unui activ de acoperire sau a unui portofoliu de acoperire de la instituții de credit din alte state membre, emitentul obține o opinie juridică

care să confirme valabilitatea cesiunii, precum și îndeplinirea tuturor formalităților de publicitate necesare.

Art. 14. – (1) Cu cel puțin 45 de zile înaintea înscrierii oricăror active de acoperire în Registrul de evidență internă, emitentul trebuie să aducă la cunoștința debitorilor activelor respective, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire și prin publicarea unui anunț fie în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, fie în două ziare de circulație națională, faptul că:

a) respectivele active de acoperire vor fi incluse în portofoliul de acoperire afectat garantării de obligațiuni garantate;

b) au dreptul să notifice emitentul că nu renunță la dreptul de compensare împotriva acestuia;

c) debitorii care nu aduc la cunoștința emitentului în termenul de 45 de zile notificarea prevăzută la alin. (2) nu mai au niciun drept de compensare împotriva emitentului în legătură cu activele de acoperire respective pe toată durata obligațiunilor garantate, începând cu data la care acestea sunt incluse în portofoliul de acoperire;

d) debitorii se vor putea libera de datoria născută în temeiul activelor de acoperire prin plata către emitent.

(2) În termen de 45 de zile, debitorii activelor de acoperire respective au dreptul să notifice emitentul că nu renunță la dreptul de compensare împotriva emitentului. În cazul debitorilor care nu au adus la cunoștința emitentului renunțarea la dreptul de compensare, în termenul prevăzut, exercitarea dreptului de compensare legală sau convențională este suspendată începând cu data înscrierii activelor de acoperire în Registrul de evidență internă, pe durata includerii activelor respective în Registrul de evidență internă.

Art. 15. – (1) Obligațiunile garantate emise de un emitent care aparține unui grup, denumite „*obligațiuni garantate emise la nivel intern*”, pot fi utilizate ca active de acoperire pentru emisiunea externă de obligațiuni garantate, realizată de către un alt emitent care aparține aceluiași grup, denumite „*obligațiuni garantate emise la nivel extern*”, cu condiția respectării următoarelor cerințe:

a) obligațiunile garantate emise la nivel intern sunt vândute emitentului care emite obligațiuni garantate la nivel extern;

b) obligațiunile garantate emise la nivel intern sunt utilizate ca active de acoperire din portofoliul de acoperire pentru obligațiunile garantate emise la nivel extern și sunt înregistrate în bilanțul emitentului care emite obligațiunile garantate la nivel extern;

c) portofoliul de acoperire pentru obligațiunile garantate emise la nivel extern conține doar obligațiunile garantate emise la nivel intern care au fost emise de un singur emitent din cadrul grupului;

d) emitentul care emite obligațiunile garantate la nivel extern intenționează să le vândă unor investitori în obligațiuni garantate din afara grupului;

e) obligațiunile garantate emise la nivel intern și obligațiunile garantate emise la nivel extern se califică pentru nivelul 1 de calitate a creditului astfel cum se dispune în Partea a treia, Titlul II, Capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la momentul emiterii și sunt garantate cu active eligibile în conformitate cu prevederile art. 10 și 11 din prezenta lege;

f) în cazul structurilor intragrup transfrontaliere de obligațiuni garantate puse în comun, activele de acoperire ale obligațiunilor garantate emise la nivel intern respectă cerințele privind eligibilitatea și acoperirea pe care trebuie să le îndeplinească emisiunea de obligațiuni garantate emise la nivel extern.

(2) În sensul prevederilor alin. (1) lit. e), Banca Națională a României poate permite ca obligațiunile garantate care se califică pentru nivelul 2 de calitate a creditului, în urma unei modificări care a condus la scăderea nivelului lor de calitate a creditului, să facă parte în continuare dintr-o structură intragrup de obligațiuni garantate puse în comun, numai în măsura în care stabilește că modificarea nivelului de calitate a creditului nu a fost determinată de o încălcare a cerințelor pentru acordarea aprobării prevăzute la art. 4 alin. (2).

(3) În cazul în care modificarea nivelului de calitate a creditului survine pentru o obligațiune garantată emisă la nivel intern, pentru a stabili că aceasta nu a fost determinată de o încălcare a cerințelor pentru acordarea aprobării, Banca Națională a României cooperează cu autoritatea competentă cu supravegherea publică a emitentului de obligațiuni garantate emise la nivel intern.

(4) În cazul acordării unei permisiuni potrivit alin. (2), Banca Națională a României notifică ulterior Autoritatea Bancară Europeană, denumită în continuare *ABE*.

(5) În sensul prevederilor alin. (1) lit. e), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea publică a emitentului de obligațiuni garantate emise la nivel intern, evaluează, ca urmare a cererii primite din partea autorității competente cu supravegherea publică a emitentului de obligațiuni garantate emise la nivel extern, dacă modificarea ce a condus la scăderea nivelului de calitate a creditului obligațiunilor garantate a fost determinată de o încălcare a cerințelor pentru acordarea aprobării prevăzute la art. 4 alin. (2), și îi comunică acesteia rezultatul evaluării.

SECȚIUNEA a 3-a
Structurarea portofoliului

Art. 16. – Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei legi pentru a asigura diversificarea riscurilor din portofoliul de acoperire în ceea ce privește gradul de detaliu și de concentrare semnificativă, pentru activele eligibile în aplicarea art. 10 alin. (1) lit. b).

Art. 17. – (1) Drepturile de creanță aferente activelor de acoperire din portofoliul de acoperire trebuie să acopere, în orice moment, toate datoriile aferente obligațiunilor garantate emise în baza respectivului portofoliu, care includ:

a) obligațiile de plată a principalului obligațiunilor garantate rămase de rambursat, conform prospectului sau, după caz, documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii;

b) obligațiile de plată a oricărei dobânzi acumulate a obligațiunilor garantate rămase de rambursat, conform prospectului sau, după caz, documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii;

c) obligațiile de plată ce derivă din contractele aferente instrumentelor financiare derivate incluse în portofoliul de acoperire, în conformitate cu art. 18; și

d) costurile preconizate legate de întreținere și administrare în vederea lichidării programului de obligațiuni garantate, precum și cele prevăzute la art. 38 lit. b).

(2) Valoarea actualizată a elementelor componente din portofoliul de acoperire trebuie să depășească valoarea actualizată a oricăror obligații de plată aferente obligațiunilor garantate emise în baza respectivului portofoliu și care trebuie acoperite din portofoliul de acoperire, pe întreaga durată de viață a obligațiunilor, cu procentul prevăzut în prospect sau, după caz, în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii, astfel încât investitorii să fie garantați în orice moment cu portofoliul de acoperire până la scadența obligațiunilor garantate.

(3) În cazul emisiunilor de obligațiuni garantate care utilizează eticheta „*obligațiune garantată europeană*”, procentul prevăzut la alin. (2) este de 5%.

(4) În cazul emisiunilor de obligațiuni garantate care utilizează eticheta „*obligațiune garantată europeană (premium)*”, procentul prevăzut la alin. (2) este cel prevăzut la art. 129 alin. (3a) subparagraful 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Emitentul trebuie să asigure respectarea cerinței de acoperire a obligațiilor de plată prevăzute la alin. (2) și în condiții de criză prin completarea, în mod corespunzător, a portofoliului de acoperire și înregistrarea acestora în Registrul de evidență internă.

(6) În sensul prevederilor alin. (5), emitentul are obligația de a efectua periodic simulări de criză, luând în considerare principalii factori de risc asociați portofoliului de acoperire suport, evaluarea implicațiilor lor asupra

cerinței de acoperire, precum și capacitatea portofoliului de acoperire de a genera fonduri în vederea efectuării plății integrale și la timp a obligațiilor generate. Banca Națională a României emite reglementări privind cerințele de derulare a simulărilor de criză.

(7) Emitentul trebuie să evalueze și să administreze în mod adecvat riscul de lichiditate aferent emisiunilor de obligațiuni garantate.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), emitentul constituie și menține un amortizor de lichiditate aferent portofoliului de acoperire, compus din active lichide, disponibile pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități ale emisiunii de obligațiuni garantate realizate pe baza portofoliului de acoperire și segregate în conformitate cu art. 19.

(9) Amortizorul de lichiditate se determină pe bază zilnică și acoperă ieșirile nete de lichidități maxime cumulate pentru următoarele 180 de zile.

(10) În aplicarea prevederilor alin. (8), activele lichide pot fi menținute temporar în portofoliu, atâta timp cât este necesar pentru acoperirea deficitului de lichiditate, și nu sunt luate în calculul limitelor prevăzute la alin. (2) și (13) și nici în calculul mediei ponderate a scadențelor activelor, astfel cum este prevăzută la art. 27 alin. (2).

(11) Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei legi privind metodologia de evaluare și administrare a riscului de lichiditate aferent emisiunilor de obligațiuni garantate, precum și categoriile de active lichide utilizate de emitent pentru a constitui și menține amortizorul de lichiditate.

(12) Cerința prevăzută la alin. (8) nu se aplică obligațiunilor garantate care fac obiectul cerințelor privind finanțarea corelată.

(13) Valoarea totală a portofoliilor de acoperire nu poate depăși limita maximă din valoarea totală a activelor emitentului, prevăzută de Banca Națională a României în reglementările emise în aplicarea prezentei legi.

(14) În vederea supravegherii respectării cerințelor prevăzute la alin. (1), (2), (5) – (7) și (13), Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei legi cu privire la metodologia de calcul și frecvența raportării indicatorilor menționați în alineatele anterior indicate.

SECȚIUNEA a 4-a

Contractele aferente instrumentelor financiare derivate

Art. 18. – (1) Emitentul poate decide să acopere, parțial sau integral, riscul de rată a dobânzii și riscul valutar, prin utilizarea contractelor aferente instrumentelor financiare derivate.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), pentru a fi incluse în portofoliul de acoperire, contractele aferente instrumentelor financiare derivate trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) sunt utilizate exclusiv în scopul acoperirii riscurilor prevăzute la alin. (1);

b) riscul de nerambursare al contrapartidelor emitentului în cadrul contractelor aferente instrumentelor financiare derivate este scăzut;

c) volumul contractelor aferente instrumentelor financiare derivate este ajustat în cazul unei reduceri a riscului acoperit;

d) contractele aferente instrumentelor financiare derivate sunt eliminate din portofoliul de acoperire atunci când riscul acoperit încetează să mai existe;

e) contractele aferente instrumentelor financiare derivate sunt documentate;

f) contractele aferente instrumentelor financiare derivate sunt segregate, în conformitate cu art. 19;

g) contractele aferente instrumentelor financiare derivate nu cuprind clauza conform căreia falimentul sau rezoluția emitentului reprezintă un eveniment care atrage rezilierea contractului;

h) contractele aferente instrumentelor financiare derivate respectă cerințele stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei legi, potrivit alin. (4).

(3) Emitentul trebuie să se conformeze cu cerințele de raportare periodică impuse de Banca Națională a României, prin reglementări emise în aplicarea prezentei legi, cu privire la raportarea periodică a performanței contractelor aferente instrumentelor financiare derivate.

(4) Banca Națională a României emite reglementări, în aplicarea prezentei legi, pentru:

a) a stabili modul de evaluare a contractelor aferente instrumentelor financiare derivate pentru scopurile calculării indicatorului de acoperire și indicatorului de supragarantare;

b) a asigura conformitatea contractelor aferente instrumentelor financiare derivate cu cerințele prevăzute la prezentul articol;

c) a specifica criteriile de eligibilitate pentru contrapartide și documentația necesară care trebuie furnizată în ceea ce privește contractele aferente instrumentelor financiare derivate.

CAPITOLUL IV Drepturile investitorilor

SECȚIUNEA I Segregarea

Art. 19. – (1) Pentru satisfacerea tuturor obligațiilor ce îi incumbă emitentului față de investitori, în baza prezentei legi și a prospectului ori, după caz, a documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii, portofoliul de

acoperire reprezintă, în orice moment, o masă patrimonială distinctă de patrimoniul emitentului, inclusiv în caz de faliment sau rezoluție a emitentului.

(2) În aplicarea alin. (1), niciun alt creditor al emitentului nu poate iniția executarea silită asupra portofoliului de acoperire sau unei părți a acestuia înaintea investitorilor, iar în caz de faliment sau rezoluție a emitentului, portofoliul de acoperire nu va face parte din patrimoniul general al emitentului, până la momentul în care creanța prioritară a investitorilor, conform art. 20 alin. (1) lit. b), nu a fost integral satisfăcută.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), activele de acoperire cuprind orice garanții reale primite în baza contractelor aferente instrumentelor financiare derivate.

SECȚIUNEA a 2-a

Recursul dual

Art. 20. – (1) În baza ipotecii constituite potrivit art. 23 alin. (2), investitorii și contrapărțile la contractele aferente instrumentelor financiare derivate incluse în portofoliul de acoperire dobândesc:

a) un drept de creanță asupra portofoliului de acoperire;

b) în cazul în care împotriva emitentului este deschisă procedura falimentului sau este declanșată procedura de rezoluție, un drept de creanță prioritar față de orice alt creditor al emitentului asupra principalului și dobânzilor acumulate și viitoare aferente creanțelor din portofoliul de acoperire;

c) în cazul în care, în situația prevăzută la lit. b), creanța prioritară a investitorilor nu poate fi satisfăcută în totalitate, un drept de creanță asupra patrimoniului emitentului, în concurs cu ceilalți creditori chirografari ai acestuia, conform prevederilor art. 234 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Creanțele dobândite în temeiul alin. (1) se limitează la plata integrală a obligațiilor ce decurg din obligațiunile garantate.

SECȚIUNEA a 3-a

Registrul de evidență internă

Art. 21. – (1) Emitentul are obligația să țină un Registru de evidență internă pentru portofoliul de acoperire, care să reflecte structura și dinamica acestuia și care să identifice, în orice moment, activele de acoperire.

(2) Registrul de evidență internă cuprinde, pentru fiecare dintre cele două etichete, câte o secțiune special destinată:

- a) înscrierilor referitoare la activele primare;
- b) înscrierilor referitoare la activele de substituție;
- c) înscrierilor referitoare la activele lichide;

d) evidențierii distincte a contractelor aferente instrumentelor financiare derivate.

(3) Registrul de evidență internă se completează de către emitent cu ocazia fiecărei modificări ori completări a datelor cuprinse în înscrierile inițiale. Lunar, emitentul pune la dispoziția agentului o copie a Registrului de evidență internă, purtând semnătura reprezentantului său legal.

(4) Banca Națională a României emite reglementări privind forma, conținutul, completarea și păstrarea Registrului de evidență internă.

Art. 22. – (1) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) și (3), pe durata înscrierii unui activ de acoperire în Registrul de evidență internă, creditorii emitentului nu mai pot executa silit, în nicio situație, respectivul activ sau sumele încasate de către emitent în baza activului, inclusiv în cadrul procedurii de faliment împotriva emitentului.

(2) Valoarea atribuită în Registrul de evidență internă fiecărui activ de acoperire garantat cu mai multe tipuri de active de garantare este proporțională cu procentul de garantare pe fiecare tip de garanție constituită exclusiv în favoarea emitentului.

(3) Încasările aferente activelor de acoperire, inclusiv din executarea activelor constituite ca garanții aferente acestora, reprezintă încasări aferente portofoliului de acoperire numai în limita valorii înscrise în Registrul de evidență internă a activelor respective.

SECȚIUNEA a 4-a *Drepturile investitorilor*

Art. 23. – (1) Înscrierea în Registrul de evidență internă are ca efect evidențierea distinctă a elementelor din portofoliul de acoperire în contabilitatea emitentului, conform dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia.

(2) Ipoteca mobilă asupra portofoliului de acoperire cu care sunt garantate obligațiunile garantate se constituie și se înscrie cu rang întâi în RNPM pe numele agentului și pe seama investitorilor.

(3) În cazul numirii unui reprezentant al investitorilor, ipoteca mobilă constituită potrivit alin. (2) se transferă pe numele acestuia.

(4) Înscrierea în RNPM a ipotecii asupra portofoliului de acoperire se realizează printr-un aviz global, care să descrie activele incluse în portofoliul de acoperire drept acele active înscrise în Registrul de evidență internă.

(5) Constituirea în garanție a dreptului de ipotecă aferent unui activ din portofoliul de acoperire în favoarea investitorilor nu este supusă formalităților de publicitate în cartea funciară a bunului respectiv.

(6) Emitentul are obligația de a face publice, pe website-ul său, informații din Registrul de evidență internă, similare celor ce ar fi fost făcute publice în RNPM, dacă înscrierea ipotecii asupra portofoliului de acoperire s-ar fi realizat prin descrierea fiecărui activ în parte, și de a le actualiza permanent.

Art. 24. – Prevederile art. 167 – 176 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică obligațiunilor garantate emise în temeiul prezentei legi.

Art. 25. – (1) În cadrul adunării generale, investitorii nu pot fi reprezentați de acționarii, administratorii, cenzorii sau angajații emitentului. În cazul numirii unui reprezentant al investitorilor, acesta nu poate vota în cadrul adunării generale în calitate de mandatar al altor investitori.

(2) Votul investitorilor poate fi exprimat și prin corespondență.

(3) Prezența necesară pentru valabilitatea deliberărilor adunării generale a investitorilor, precum și cvorumul necesar pentru adoptarea hotărârilor în cadrul adunării generale se stabilesc prin documentația contractuală dintre emitent și investitori.

(4) Hotărârile adunării generale a investitorilor se aduc la cunoștința emitentului și a agentului în termen de 24 de ore de la adoptarea lor. Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunării generale se depun, în termen de 15 zile de la adoptare, la Monitorul Oficial al României, spre a fi publicate în Partea a IV-a.

(5) Hotărârile luate de adunarea investitorilor sunt obligatorii și pentru investitorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

Art. 26. – (1) Adunarea generală a investitorilor este convocată pe cheltuiala emitentului, la cererea unui număr de investitori reprezentând cel puțin 25% din valoarea obligațiunilor garantate cu același portofoliu.

(2) Adunarea generală a investitorilor este convocată în termen de 15 zile și se întrunește în termen de 60 de zile, ambele termene curgând de la data primirii cererii adresate emitentului sau reprezentantului investitorilor, în cazul în care acesta a fost numit.

(3) În convocare se va menționa o dată de referință pentru investitorii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale respective, dată ce rămâne valabilă și în cazul în care adunarea generală este convocată din nou din cauza neîntrunirii cvorumului. Data de referință astfel stabilită va fi ulterioară publicării convocării și nu va depăși 15 zile înainte de data la care adunarea generală este convocată pentru prima oară.

(4) Convocarea se publică pe website-ul emitentului și în unul dintre ziarurile de largă răspândire din localitatea în care se află sediul emitentului.

(5) Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 30 de zile de la data publicării convocării pe website-ul emitentului.

(6) Convocarea cuprinde data, locul și ora ținerii adunării, ordinea de zi, precum și ziua și ora pentru cea de-a doua adunare, în situația în care prima adunare nu se poate ține.

SECȚIUNEA a 5-a
Eliminarea activelor din portofoliu

Art. 27. – (1) În cazul în care, pe durata obligațiunilor garantate, activele de acoperire nu mai îndeplinesc condițiile de eligibilitate prevăzute de lege sau de prospect ori, după caz, de documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii, acestea se elimină din portofoliul de acoperire, concomitent cu completarea portofoliului în mod corespunzător, cu respectarea condițiilor prevăzute de prezenta lege, de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia și de prospect ori, după caz, de documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii.

(2) În cazul în care, pe durata obligațiunilor garantate, media ponderată a scadențelor activelor din portofoliul de acoperire scade sub media ponderată a scadențelor obligațiunilor garantate emise pe baza acestora, portofoliul de acoperire se completează în mod corespunzător, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, de reglementările emise în aplicarea acesteia și de prospect ori, după caz, de documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii.

(3) Banca Națională a României emite reglementări în vederea stabilirii modului de determinare a mediilor ponderate prevăzute la alin. (2) și a frecvenței efectuării acestui calcul.

(4) Emitentul poate substitui active primare aflate în situația prevăzută la alin. (1) în vederea completării portofoliului cu active de substituție, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) o asemenea posibilitate a fost prevăzută în mod expres în prospect ori, după caz, în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii;

b) emitentul nu dispune de active primare eligibile care să poată fi incluse în portofoliul de acoperire, cu respectarea dispozițiilor art. 10 și 11;

c) activele nu înregistrează întârziere la plată;

d) substituirea se realizează cu respectarea limitei prevăzute la art. 9 alin. (9).

Art. 28. – (1) Eliminarea din portofoliul de acoperire a unora dintre elementele sale componente se realizează prin ștergerea acestora din Registrul de evidență internă.

(2) Modificările în Registrul de evidență internă sunt supuse aprobării scrise prealabile a agentului numit în legătură cu portofoliul de acoperire, cu excepția activelor lichide aflate în situația prevăzută la art. 17 alin. (10), care nu mai sunt necesare pentru acoperirea deficitului de lichiditate.

(3) În lipsa aprobării scrise a agentului, modificarea operată în Registrul de evidență internă nu produce efecte juridice.

(4) Cesiunea oricărui activ înscris în Registrul de evidență internă efectuată anterior îndeplinirii formalității prevăzute la alin. (1) este lovită de nulitate absolută.

SECȚIUNEA a 6-a **Reprezentantul investitorilor**

Art. 29. – (1) Adunarea generală a investitorilor poate numi un reprezentant însărcinat cu îndeplinirea actelor de apărare a intereselor acestora și de reprezentare în relațiile cu terțe părți.

(2) Numirea și modificarea clauzelor inițiale ale numirii, remunerarea, limitele și încetarea mandatului reprezentantului investitorilor, cheltuielile ocazionate de îndeplinirea sarcinilor acestuia se stabilesc de către investitori în cadrul adunărilor generale ale acestora.

(3) Atribuțiile și responsabilitățile reprezentantului investitorilor, precum și obligațiile și răspunderea acestuia față de investitori sunt reglementate de prevederile referitoare la mandat din dreptul comun, care se aplică în mod corespunzător, și se stabilesc prin prospect sau, după caz, prin documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii.

CAPITOLUL V **Supravegherea specială**

SECȚIUNEA 1

Supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate

Art. 30. – (1) În vederea protejării intereselor investitorilor, Banca Națională a României asigură supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate și monitorizează emisiunea de obligațiuni garantate pentru a evalua conformitatea cu cerințele prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea sa.

(2) În sensul prevederilor alin. (1), Banca Națională a României are următoarele competențe:

- a) emiterea de reglementări în aplicarea prezentei legi;
- b) aprobarea programelor de obligațiuni garantate, respingerea cererilor de aprobare și retragerea acestor aprobări;

c) aprobarea și retragerea aprobării agentului;

d) revizuirea cu regularitate a programului de obligațiuni garantate pentru a evalua gradul de conformare cu toate obligațiile ce revin emitentului potrivit prezentei legi, reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia și a celor prevăzute în prospect ori, după caz, în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii, inclusiv prin inspecții on-site și off-site;

e) impunerea de sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în conformitate cu alin. (7) și cu art. 48;

f) cooperarea cu alte autorități, potrivit prevederilor art. 36;

g) acordarea permisiunii prevăzute la art. 15 alin. (2), pe baza unei analize efectuate de la caz la caz;

h) cooperarea cu autoritatea de rezoluție, în cazul rezoluției unui emitent.

(3) Emitentul transmite Băncii Naționale a României orice modificări ale prospectului sau, după caz, ale documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii, în termen de 15 zile de la data la care survin modificările, însoțite de evaluarea măsurii în care acestea asigură continuarea îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea sa.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și emitentului care preia prin transfer sub orice formă obligații aferente obligațiunilor garantate emise în baza prezentei legi, împreună cu portofoliul de acoperire aferent.

(5) Banca Națională a României poate solicita emitentului orice informații pe care le consideră necesare în vederea verificării conformității acestora cu cerințele prezentei legi și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia și poate investiga eventualele încălcări ale respectivelor cerințe.

(6) Banca Națională a României se asigură că personalul implicat în supravegherea publică dispune de cunoștințele de specialitate, resursele, capacitatea operațională, competențele și independența necesare pentru îndeplinirea funcțiilor legate de supravegherea publică a obligațiunilor garantate.

(7) Fără a se aduce atingere competențelor Băncii Naționale a României prevăzute la art. 226 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României poate dispune următoarele măsuri:

a) să suspende dreptul instituției de credit de a emite obligațiuni garantate, dacă se constată că emitentul nu și-a îndeplinit obligațiile în baza prezentei legi;

b) să solicite emitentului să dispună de fonduri proprii la un nivel mai mare decât cel prevăzut la art. 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, dacă limita stabilită potrivit prevederilor art. 17 alin. (13) nu este respectată, iar

Banca Națională a României consideră, în urma verificării și evaluării efectuate potrivit prevederilor art. 166 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, că aplicarea altei măsuri nu este de natură să asigure respectarea respectivei limite;

c) să solicite emitentului elaborarea și implementarea unui plan de desfășurare a activității orientate spre generarea de active eligibile, în vederea asigurării, pe bază continuă, a unui nivel adecvat de acoperire a obligațiilor aferente emisiunii în baza portofoliului de acoperire;

d) să solicite emitentului să întreprindă demersurile necesare pentru a asigura remedierea deficiențelor sesizate, în funcție de natura acestora.

(8) Banca Națională a României informează Comisia Europeană și ABE cu privire la competența deținută potrivit alin. (1).

(9) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate și în calitate de autoritate de rezoluție, asigură cooperarea, coordonarea și schimbul de informații între funcțiile care asigură îndeplinirea celor două calități menționate, în cazul rezoluției unui emitent, pentru a asigura îndeplinirea obiectivului supravegherii publice, respectiv conservarea drepturilor și intereselor investitorilor.

(10) Îndeplinirea obiectivului prevăzut la alin. (9) se realizează de către Direcția Supraveghere, cel puțin prin verificarea gestionării continue și temeinice a activității de emisiune de obligațiuni garantate pe durata procesului de rezoluție.

SECȚIUNEA a 2-a

Agentul

Art. 31. – (1) Emitentul are obligația de a numi un agent anterior efectuării de emisiuni de obligațiuni garantate, precum și anterior preluării obligațiilor asumate de către alt emitent în legătură cu obligațiuni garantate emise în baza prezentei legi, împreună cu portofoliul de acoperire aferent. Numirea agentului este supusă aprobării Băncii Naționale a României.

(2) Agentul este numit din rândul auditorilor financiari.

(3) Agentul trebuie să îndeplinească cerințele de independență, reputație, experiență și cadru organizatoric prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.

(4) Persoana juridică numită ca agent desemnează o persoană fizică în calitate de reprezentant permanent pentru îndeplinirea atribuțiilor agentului.

(5) Remunerația agentului este stabilită și plătită de către emitent.

(6) Banca Națională a României emite reglementări cu privire la procedura de aprobare a agentului.

(7) Banca Națională a României notifică ABE asupra faptului că prezenta lege cuprinde obligația emitentului de a numi un agent în vederea efectuării de emisiuni de obligațiuni garantate.

Art. 32. – (1) Agentul are următoarele atribuții principale în legătură cu activitatea emitentului:

a) să efectueze monitorizarea continuă a portofoliului de acoperire în ceea ce privește respectarea prevederilor art. 9 – 11, art. 15 – 19, art. 27 alin. (2) și art. 33, inclusiv în cazul rezoluției emitentului;

b) să verifice corecta administrare a Registrului de evidență internă de către emitent;

c) să aprobe modificările în Registrul de evidență internă, în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2);

d) să certifice și să raporteze periodic Băncii Naționale a României toate înscrierile noi efectuate în Registrul de evidență internă;

e) să certifice raportările periodice întocmite de emitent potrivit prevederilor art. 18 alin. (3) și să verifice îndeplinirea, de către contractele aferente instrumentelor financiare derivate incluse în portofoliul de acoperire, a condițiilor prevăzute la art. 18 alin. (2);

f) să certifice rapoartele trimise de emitent Băncii Naționale a României, potrivit art. 33;

g) să furnizeze Băncii Naționale a României un raport cu privire la constatările și concluziile verificărilor întreprinse, precum și certificările prevăzute la lit. e) și f);

h) să notifice imediat în scris emitentul și Banca Națională a României, în cazul în care constată încălcarea de către acesta a unei obligații, conform prezentei legi, reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia și prospectului ori, după caz, documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii;

i) să notifice în scris Banca Națională a României dacă emitentul nu remediază orice încălcare a obligațiilor sale în conformitate cu cerințele legale și cu cele prevăzute în prospect ori, după caz, în documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii;

j) să încheie și să înscrie în RNPM, în numele său și pe seama investitorilor, un contract de ipotecă mobilă asupra portofoliului de acoperire cu care sunt garantate obligațiunile garantate care va fi atașat prospectului ori, după caz, documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii;

k) să transmită Băncii Naționale a României propria evaluare privind măsura în care modificările prospectului sau ale documentului de ofertă asigură respectarea în continuare a prevederilor legii și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia;

1) să transmită Băncii Naționale a României, anual, propria evaluare privind măsura în care emitentul respectă prevederile art. 9.

(2) Pentru aprobarea programului de obligațiuni garantate, agentul transmite Băncii Naționale a României propria evaluare privind:

a) măsura în care sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia, referitoare la structurarea portofoliului de acoperire și la condițiile de eligibilitate ale elementelor componente ale acestuia;

b) măsura în care prevederile incluse în prospect ori, după caz, în documentul de ofertă asigură respectarea cerințelor prezentei legi și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia.

(3) Conținutul și periodicitatea transmiterii informărilor către Banca Națională a României se prevăd prin reglementări emise de aceasta în aplicarea prezentei legi.

(4) Emitentul are obligația de a raporta lunar agentului informațiile de care acesta are nevoie în vederea respectării atribuției prevăzute la alin. (1) lit. h).

(5) Atribuțiile agentului se realizează pe baza documentației prezentate de către emitent pe propria răspundere. La cererea agentului, emitentul este obligat să-i furnizeze acestuia clarificările și declarațiile scrise și documentele solicitate de acesta, pentru stabilirea gradului de conformare a emitentului cu cerințele prevăzute de prezenta lege și a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia.

(6) Agentului nu îi revine responsabilitatea de a verifica dacă valoarea atribuită activelor sau garanțiilor aferente acestora în Registrul de evidență internă corespunde valorii reale a acestora.

(7) Dacă agentul nu mai îndeplinește condițiile de eligibilitate, nu își îndeplinește atribuțiile sau nu le îndeplinește în mod corespunzător, potrivit dispozițiilor prezentei legi, Banca Națională a României solicită emitentului să propună de îndată un nou agent. Banca Națională a României retrage aprobarea agentului anterior, la data aprobării noului agent.

(8) În cazul în care persoana juridică desemnată ca agent renunță la această calitate, aceasta trebuie să asigure exercitarea atribuțiilor până la data aprobării unui nou agent de către Banca Națională a României, la propunerea emitentului.

SECȚIUNEA a 3-a

Publicarea

Art. 33. – (1) Pentru a permite investitorilor să evalueze riscurile obligațiunilor garantate și să își îndeplinească obligațiile de diligență, emitentul are obligația să întocmească și să publice pe website-ul propriu rapoarte trimestriale detaliate, până cel mai târziu în a 20-a zi a lunii următoare trimestrului pentru care sunt întocmite.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1), întocmite conform reglementărilor prevăzute la alin. (3), se transmit Băncii Naționale a României, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) Banca Națională a României, cu consultarea Autorității de Supraveghere Financiară, stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentei legi conținutul și modalitatea de publicare a rapoartelor trimestriale.

(4) Pentru obligațiunile garantate emise la nivel extern în cadrul structurilor intragrup de obligațiuni garantate puse în comun prevăzute la art. 15, emitentul furnizează investitorilor, în format electronic, rapoartele prevăzute la alin. (1) sau un link către acestea, referitoare la toate obligațiunile garantate emise la nivel intern ale grupului. Emitentul furnizează aceste informații cel puțin pe bază agregată.

(5) În cazul în care obligațiunile garantate sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau sunt admise la tranzacționare sau tranzacționate, cu acordul emitentului în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare/sistem organizat de tranzacționare care se află sub supravegherea Autorității de Supraveghere Financiară, emitentul întocmește un comunicat prin care informează cu privire la publicarea raportului potrivit prevederilor alin. (1). Comunicatul se transmite de către emitent Autorității de Supraveghere Financiară și operatorului de piață, la momentul la care este publicat raportul potrivit prevederilor alin. (1) și, în cazul pieței reglementate, se transmite și către un mijloc media care asigură difuzarea informațiilor reglementate astfel încât acestea să poată fi accesibile rapid și în mod nediscriminatoriu către public în întreaga Uniune Europeană și le face disponibile în vederea stocării în cadrul unui mecanism oficial de stocare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 24/2017, republicată, și ale reglementărilor Autorității de Supraveghere Financiară emise în aplicarea acesteia.

(6) În cazul în care obligațiunile sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată, obligația prevăzută la alin. (5) referitoare la întocmirea, respectiv transmiterea comunicatului se aplică corespunzător în cazul în care statul membru de origine pentru realizarea raportărilor de către emitent este România, potrivit prevederilor Legii nr. 24/2017, republicată, și ale reglementărilor Autorității de Supraveghere Financiară emise în aplicarea acesteia.

SECȚIUNEA a 4-a

Raportarea către Banca Națională a României

Art. 34. – (1) Emitentul îndeplinește cerințele de raportare către Banca Națională a României, potrivit reglementărilor emise de aceasta în aplicarea prezentei legi.

(2) În vederea îndeplinirii obiectivului de supraveghere publică a emisiunilor de obligațiuni garantate, respectiv al asigurării protecției investitorilor, Banca Națională a României emite reglementări privind cerințele de raportare prevăzute la alin. (1), precum și conținutul respectivelor rapoarte.

SECȚIUNEA a 5-a

Cerințe privind publicarea adresate Băncii Naționale a României

Art. 35. – (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate, publică, pe website-ul său de internet oficial, următoarele informații:

a) textele actelor legislative, ale reglementărilor, ale actelor administrative emise și ale recomandărilor generale/instrucțiunilor/precizărilor adoptate la nivel național în ceea ce privește emisiunea de obligațiuni garantate;

b) lista emitenților de obligațiuni garantate;

c) lista obligațiunilor garantate cu eticheta „*obligațiune garantată europeană*” și lista obligațiunilor garantate cu eticheta „*obligațiune garantată europeană (premium)*”.

(2) Informațiile publicate în conformitate cu alin. (1) trebuie să fie suficiente pentru a permite efectuarea unei comparații relevante între abordările adoptate de autoritățile desemnate cu supravegherea activității de emiteri de obligațiuni garantate din alte state membre.

(3) Banca Națională a României actualizează informațiile publicate potrivit alin. (1), pentru a reflecta în mod corespunzător modificările survenite.

(4) Banca Națională a României informează anual ABE cu privire la lista emitenților, prevăzută la alin. (1) lit. b), și, în baza evaluării primite de la agent potrivit art. 32 alin. (1) lit. l), listele obligațiunilor garantate, prevăzute la alin. (1) lit. c).

SECȚIUNEA a 6-a

Obligații de cooperare

Art. 36. – (1) În cadrul Băncii Naționale a României, Direcția Supraveghere, în exercitarea funcției de supraveghere publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate cooperează îndeaproape cu Direcția Rezoluție Bancară, în cazul rezoluției unui emitent.

(2) Banca Națională a României, în calitatea sa de autoritate competentă cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate, cooperează strâns cu autoritățile competente desemnate cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate din alte state membre. În acest sens, pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere

care decurg din prezenta lege și din reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea sa, sunt furnizate la cerere toate informațiile relevante.

(3) În sensul prevederilor alin. (2), Banca Națională a României comunică:

a) toate informațiile relevante la cererea unei alte autorități competente desemnate cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate; și

b) din proprie inițiativă, orice informații esențiale altor autorități competente desemnate cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate din alte state membre.

(4) Banca Națională a României, în calitatea sa de autoritate competentă cu supravegherea publică a activității de emisiune de obligațiuni garantate, cooperează, în sensul prezentei legi și al reglementărilor emise în aplicarea sa, cu ABE sau, după caz, cu Autoritatea europeană de supraveghere, denumită în continuare *Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe*, instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei, sens în care prevederile art. 215 și 222³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(5) În sensul prevederilor alin. (3), informațiile sunt considerate esențiale în cazul în care pot avea un impact semnificativ asupra evaluării emisiunii de obligațiuni garantate într-un alt stat membru.

(6) Pentru a asigura o supraveghere publică eficientă la nivel național a emisiunilor de obligațiuni garantate, Banca Națională a României cooperează cu Autoritatea de Supraveghere Financiară în domeniile de competență ale Autorității de Supraveghere Financiară, stabilite potrivit prevederilor legale în vigoare.

CAPITOLUL VI

Accelerarea executării obligațiilor

Art. 37. – În vederea realizării drepturilor și intereselor lor, în cazul în care emitentul nu își mai îndeplinește obligațiile de plată față de investitori, ce decurg dintr-o emisiune de obligațiuni garantate, la termenele asumate prin prospect sau, după caz, documentul de ofertă care atestă condițiile emisiunii, investitorii pot supune aprobării adunării generale accelerarea plății obligațiunilor garantate. În cazul în care aceasta este aprobată de adunarea generală, investitorii pot solicita emitentului accelerarea plății obligațiunilor garantate și, în acest sens, cesionarea creanțelor din portofoliul de acoperire către o altă instituție de credit sau persoană juridică care este abilitată conform legii să desfășoare activități de creditare cu titlu profesional.

Art. 38. – Utilizarea sumelor rezultate din cesionarea creanțelor potrivit art. 37 se face potrivit următoarei ordini de preferință:

a) creanțele rezultând din deținerea obligațiilor garantate, proporțional, indiferent de vechimea și scadența emisiunilor de obligațiuni garantate și creanțele contrapartidelor în contractele aferente instrumentelor financiare derivate incluse în portofoliul de acoperire;

b) creanțele aferente finanțărilor acordate emitentului în vederea acoperirii deficitului temporar de lichiditate;

c) creanțele creditorilor emitentului, potrivit prevederilor art. 43 alin. (3), ce nu au fost acoperite integral, în ordinea prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. – (1) În cazul în care sumele rezultate din cesionarea creanțelor potrivit art. 38 sunt insuficiente pentru plata obligațiilor rămase de rambursat față de investitori, aceștia se vor putea îndrepta, pentru diferență, asupra patrimoniului emitentului, în concurs cu ceilalți creditori chirografari ai acestuia, potrivit prevederilor art. 234 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 145 – 168 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, lichidatorul judiciar desemnat de judecătorul-sindic va înscrie în tabelul de creanțe diferența prevăzută la alin. (1), reprezentând creanțe neacoperite ale investitorilor. Înscrierea în tabel se va face în orice stadiu al procedurii de lichidare a emitentului, pe baza situației centralizate comunicate de acesta, după finalizarea operațiunilor prevăzute la art. 38.

CAPITOLUL VII

Prevederi speciale privind rezoluția și falimentul emitenților

Art. 40. – Declanșarea procedurii de rezoluție a emitentului nu are ca efect accelerarea plății obligațiilor garantate în mod automat.

Art. 41. – (1) Falimentul emitentului se realizează conform procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea dispozițiilor cuprinse în prezentul capitol.

(2) Pentru satisfacerea tuturor obligațiilor ce îi incumbă emitentului față de investitori, în baza prezentei legi și a prospectului ori, după caz, a documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii, portofoliul de acoperire cu care sunt garantate obligațiunile garantate reprezintă o masă patrimonială autonomă, distinctă de patrimoniul emitentului supus procedurii de lichidare și nu este, în mod automat afectat de nicio procedură de lichidare a bunurilor

emitentului. Contractele de vânzare încheiate cu nerespectarea acestor prevederi sunt lovite de nulitate absolută.

(3) În cazul în care împotriva emitentului este deschisă procedura falimentului, investitorii continuă să primească sumele ce li se cuvin, în cuantumul și la termenele prevăzute în prospect, prevederile art. 80 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, nefiind aplicabile dobânzilor care, potrivit prospectului ori, după caz, potrivit documentului de ofertă care atestă condițiile emisiunii, devin scadente după data deschiderii procedurii.

(4) Prevederile art. 117 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile emisiunilor de obligațiuni garantate emise în temeiul prezentei legi și al reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa.

Art. 42. – Creanțele investitorilor dau dreptul acestora de a participa la dezbaterile din cadrul adunării creditorilor emitentului, cu drept de vot.

Art. 43. – (1) Dacă procedura falimentului se finalizează înainte de a se fi epuizat activitatea de administrare a portofoliului de acoperire garantând emisiuni de obligațiuni garantate ale emitentului, lichidatorul judiciar întocmește un raport de închidere provizorie, cu indicarea expresă a titularilor și a cuantumului creanțelor neacoperite. Pe baza acestui raport, tribunalul pronunță o hotărâre de închidere provizorie.

(2) De la data pronunțării hotărârii de închidere provizorie, lichidatorul judiciar va continua activitatea de administrare a portofoliului de acoperire în vederea realizării activelor din portofoliul de acoperire și rambursării sumelor convenite investitorilor.

(3) Orice sume generate de portofoliul de acoperire, rămase după acoperirea integrală a drepturilor investitorilor, sunt depuse în contul deschis pe numele emitentului în faliment, pentru a fi distribuite creditorilor ale căror creanțe nu au fost acoperite integral la închiderea provizorie a procedurii falimentului, în ordinea prevăzută la art. 234 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Distribuția sumelor prevăzute la alin. (3) se face de către lichidatorul judiciar numai după ce acesta constată că s-a încheiat activitatea de administrare a portofoliului de acoperire afectat garantării obligațiunilor garantate ale emitentului, ulterior aprobării raportului final de către judecătorul-sindic.

(5) Pentru titularii creanțelor indicate în hotărârea de închidere provizorie a procedurii falimentului, termenul legal de prescripție în care aceștia pot solicita sumele ce le revin potrivit alin. (3) se suspendă până la notificarea acestora cu privire la existența unor sume rămase nedistribuite după acoperirea drepturilor investitorilor.

Art. 44. – (1) Creanțele investitorilor rezultate din emisiunea de obligațiuni garantate nu intră sub incidența prevederilor Legii nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, cu modificările ulterioare.

(2) Pentru determinarea nivelului compensației care va fi plătită de Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar unui debitor ce are calitatea de deponent garantat cu depozite indisponibile la emitent, creanțele emitentului asupra debitorului care au fost incluse în portofoliul de acoperire nu vor fi deduse din suma depozitelor garantate deținute de acel debitor la emitent.

CAPITOLUL VIII Dizolvarea emitentului

Art. 45. – (1) Pe durata existenței obligațiilor garantate emise conform prezentei legi, adunarea generală a acționarilor emitentului poate hotărî dizolvarea acestuia numai dacă, anterior luării acestei hotărâri, emitentul a transferat portofoliul de acoperire și obligațiile asumate față de investitori către un alt emitent, cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(2) Hotărârea luată cu încălcarea prevederilor alin. (1) nu produce efecte.

CAPITOLUL IX Secretul bancar și protecția datelor cu caracter personal

Art. 46. – (1) În legătură cu îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezenta lege, agentului și reprezentantului investitorilor, dacă este cazul, li se aplică în mod corespunzător dispozițiile privind secretul profesional în domeniul bancar cuprinse în Cap. II din Titlul II al Părții I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Furnizarea de informații de natura secretului bancar agentului, reprezentantului investitorilor, dacă este cazul, sau unui terț căruia îi este transferat portofoliul de acoperire, parțial sau în întregime, nu se consideră o încălcare a obligației de păstrare a secretului bancar.

Art. 47. – Prelucrarea de date cu caracter personal în legătură cu activele din portofoliul de acoperire se efectuează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

CAPITOLUL X

Sanctiuni

Art. 48. – (1) Banca Națională a României este competentă să aplice sancțiuni administrative emitenților, precum și persoanelor care asigură conducerea și/sau administrarea acestora.

(2) Se sancționează potrivit prevederilor prezentei legi următoarele fapte, dacă acestea nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) obținerea, de către instituția de credit, a aprobării pentru programul de obligațiuni garantate, potrivit art. 4, pe baza unor declarații false sau prin alte mijloace neregulamentare;

b) emiterea de obligațiuni garantate de către o instituție de credit, fără obținerea aprobării necesare în acest sens sau după retragerea acesteia, cu nerespectarea în acest fel a obligației prevăzute la art. 4;

c) emiterea de obligațiuni garantate de către emitent cu nerespectarea condițiilor în care a fost acordată aprobarea;

d) nerespectarea de către emitent a condițiilor prevăzute la art. 20;

e) nerespectarea de către emitent a cerinței prevăzute la art. 40 și art. 41 alin. (3);

f) nerespectarea de către emitent a cerințelor referitoare la structurarea portofoliului de acoperire afectat garantării obligațiunilor garantate, prevăzute la art. 9;

g) nerespectarea de către emitent a cerințelor de eligibilitate a activelor incluse în portofoliul de acoperire afectat garantării obligațiunilor garantate, cu încălcarea prevederilor art. 10 – 12;

h) nerespectarea de către emitent a condițiilor prevăzute la art. 15;

i) nerespectarea de către emitent a cerințelor referitoare la ținerea Registrului de evidență internă, prevăzute la art. 21 și 22;

j) nerespectarea de către emitent a cerințelor privind segregarea activelor afectate garantării obligațiunilor garantate, prevăzute la art. 19;

k) nerespectarea de către emitent a obligațiilor de transparență, prevăzute la art. 33 alin. (1) – (4);

l) nerespectarea de către emitent a obligațiilor de raportare prevăzute la art. 18 alin. (3), art. 32 alin. (4) și (5) și art. 34, a obligațiilor privind furnizarea de informații către Banca Națională a României, prevăzute la art. 30 alin. (5) și, după caz, la art. 51 alin. (8) sau raportarea de informații incorecte sau incomplete;

m) nerespectarea de către emitent a cerințelor privind contractele aferente instrumentelor derivate, prevăzute la art. 18;

n) nerespectarea repetată de către emitent a obligației de a menține un amortizor de lichiditate a portofoliului de acoperire corespunzător, potrivit art. 17 alin. (8);

o) nerespectarea de către persoanele prevăzute la alin. (1) a prevederilor art. 3;

p) nerespectarea de către persoanele prevăzute la alin. (1) a reglementărilor, măsurilor, instrucțiunilor și dispozițiilor Băncii Naționale a României date în aplicarea prezentei legi.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (2), Banca Națională a României are competența de a aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) retragerea aprobării acordate pentru un program de emisiuni de obligațiuni garantate;

b) o declarație publică cu privire la identitatea persoanei fizice sau juridice responsabile și la natura încălcării în conformitate cu art. 51;

c) avertisment;

d) amendă aplicabilă persoanei juridice, până la 10% din valoarea totală netă a cifrei de afaceri realizată în exercițiul financiar precedent, care include venitul brut constând din dobânzile de încasat și alte venituri similare, venituri din acțiuni și alte titluri cu randament variabil sau fix, precum și comisioanele ori taxele de încasat astfel cum sunt prevăzute la art. 316 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; în cazul în care persoana juridică are calitatea de filială a unei societăți-mamă, venitul brut relevant este cel rezultat din situațiile financiare consolidate ale societății-mamă de cel mai înalt rang, din exercițiul financiar precedent;

e) amendă aplicabilă persoanelor fizice, până la echivalentul în lei a 5 milioane de euro la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Persoanele care asigură conducerea și/sau administrarea emitentului sunt responsabile pentru ducerea la îndeplinire de către instituția de credit a tuturor cerințelor prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia, conform competențelor și atribuțiilor lor prevăzute de legislația aplicabilă și de reglementările interne ale instituției de credit. În acest sens, pentru faptele prevăzute la alin. (2), sancțiunile pot fi aplicate instituției de credit și/sau persoanelor fizice care asigură conducerea și/sau administrarea emitentului cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător competențele și atribuțiile decurgând din funcțiile încredințate.

(5) Banca Națională a României dispune retragerea aprobării agentului în cazurile prevăzute la art. 32 alin. (7), la momentul aprobării noului agent.

(6) Sancțiunile administrative prevăzute la alin. (3) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri potrivit art. 30 alin. (7) sau independent de acestea.

(7) Sancțiunile aplicate potrivit alin. (3) și măsurile prevăzute la art. 30 alin. (7) trebuie să fie eficace și proporționale cu faptele și deficiențele constatate și să fie de natură a avea un efect descurajant.

(8) La stabilirea tipului sancțiunii și a cuantumului amenzii, Banca Națională a României are în vedere toate circumstanțele reale și personale relevante ale săvârșirii faptei, inclusiv următoarele aspecte, după caz:

- a) gravitatea și durata faptei;
- b) gradul de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile;
- c) soliditatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, astfel cum rezultă, de exemplu, din venitul anual al persoanei fizice responsabile sau din cifra de afaceri totală anuală a persoanei juridice responsabile;
- d) importanța câștigurilor realizate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în beneficiul acesteia, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- e) prejudiciile cauzate terților, în măsura în care pot fi determinate;
- f) gradul de cooperare a persoanei fizice sau juridice responsabile cu Banca Națională a României;
- g) încălcările săvârșite anterior de persoana fizică sau juridică responsabilă;
- h) orice consecințe ale faptei săvârșite, reale sau de natură să genereze risc sistemic.

(9) Înainte de impunerea oricărei sancțiuni sau măsuri administrative, în conformitate cu prezentul articol, Banca Națională a României acordă persoanei fizice sau juridice relevante posibilitatea de a fi audiată.

(10) Prevederile alin. (9) nu sunt aplicabile în situația în care este necesară o acțiune urgentă din partea Băncii Naționale a României pentru a preveni pierderi semnificative suferite de terți sau producerea unor prejudicii grave în sistemul financiar. În această situație, persoana responsabilă va fi audiată cât mai curând posibil după adoptarea sancțiunii sau măsurii administrative, cu revizuirea măsurii sau sancțiunii administrative impuse, dacă este cazul.

(11) Actele adoptate de Banca Națională a României conform prevederilor prezentei legi, inclusiv cele prin care s-au aplicat sancțiuni administrative, pot fi contestate în condițiile prevăzute la art. 275 – 277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 49. – (1) Constatarea faptelor prevăzute la art. 48 alin. (2), săvârșite de către persoane și/sau entități care își desfășoară activitatea sub

supravegherea Băncii Naționale a României, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens.

(2) Actele prin care sunt dispuse măsuri potrivit art. 30 alin. (7) sau sunt aplicate sancțiuni potrivit art. 48 alin. (3) se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția măsurii prevăzute la art. 30 alin. (7) lit. a), a cărei aplicare este de competența consiliului de administrație. În cazul aplicării de sancțiuni, actul trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare a persoanei în culpă, descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia, temeiul de drept al aplicării sancțiunii și sancțiunea/măsura administrativă aplicată.

Art. 50. – (1) Aplicarea sancțiunilor administrative se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor administrative nu înlătură răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 51. – (1) Banca Națională a României publică pe website-ul oficial informații referitoare la orice decizie definitivă de a impune măsuri sau sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi, imediat după ce persoana cu privire la care s-a dispus măsura sau sancțiunea administrativă este informată cu privire la decizia respectivă, cât și cu privire la publicare.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se referă la tipul și natura încălcării, precum și identitatea persoanelor responsabile și sunt menținute pe website pentru o perioadă de 5 ani. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate se păstrează pe website-ul oficial numai pentru o perioadă necesară, în conformitate cu normele legale în vigoare aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal, dar în niciun caz pentru o perioadă mai lungă de 10 ani de la publicare.

(3) Banca Națională a României decide publicarea cu titlu anonim a informațiilor referitoare la decizia de a impune măsuri sau sancțiuni administrative, dacă, în urma unei analize de la caz la caz, constată că:

a) măsura sau sancțiunea administrativă este impusă unei persoane fizice, iar publicarea datelor cu caracter personal se dovedește a fi disproporționată;

b) publicarea ar periclita stabilitatea piețelor financiare sau a unei proceduri de cercetare penală în curs;

c) publicarea ar cauza prejudicii disproporționate instituției de credit sau persoanelor fizice implicate.

(4) Dacă Banca Națională a României decide publicarea cu titlu anonim a deciziei de impunere a unei măsuri sau sancțiuni administrative, în conformitate cu alin. (3), aceasta poate amâna publicarea deciziei respective până la încetarea circumstanțelor prevăzute la alin. (3).

(5) Banca Națională a României publică orice hotărâre definitivă a unei instanțe judecătorești de anulare a unei decizii de impunere a unei măsuri sau sancțiuni administrative.

(6) Banca Națională a României informează ABE cu privire la orice măsură sau sancțiune administrativă impusă precum și, dacă este cazul, cu privire la orice contestații introduse împotriva acestora și la rezultatul lor.

(7) Banca Națională a României transmite către ABE informații și detalii despre orice hotărâre judecătorească definitivă privind sancțiunile penale dispuse în legătură cu faptele prevăzute la art. 48 alin. (2).

(8) În scopul aplicării alin. (7), emitentul are obligația de a transmite Băncii Naționale a României o copie a hotărârii definitive privind sancțiunile penale dispuse, în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care i-a fost comunicată de instanța de judecată.

CAPITOLUL XI

Dispoziții privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital

Art. 52. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 30 iunie 2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 85, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Limita de 5% prevăzută la alin. (1) poate fi depășită până la maximum 25% în cazul obligațiunilor emise înainte de data intrării în vigoare a Legii privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar care îndeplinesc cerințele stabilite de Legea nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare, sau, după caz, în cazul obligațiunilor emise înainte de 8 iulie 2022 care îndeplinesc cerințele stabilite de legislația altui stat membru ce transpune prevederile art. 52 alin. (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere

de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum se aplică la data la care au fost emise, precum și în cazul obligațiunilor care se încadrează în definiția obligațiunilor garantate în conformitate cu Legea privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar ori, după caz, în conformitate cu legislația altui stat membru care transpune prevederile art. 3 pct. 1 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE.”

2. La articolul 85, alineatul (8) se abrogă.

CAPITOLUL XII

Dispoziții privind modificarea Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar

Art. 53. – La articolul 2, alineatul (1) din Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 920 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, punctul 79 se modifică și va avea următorul cuprins:

„79. *obligațiune garantată* – o obligațiune astfel cum este definită în Legea privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar ori, după caz, instrumentul prevăzut în legislația altui stat membru care transpune prevederile art. 3 pct. 1 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE sau o obligațiune emisă înainte de data intrării în vigoare a Legii privind obligațiunile garantate, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar care respectă cerințele Legii nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare, ori, după caz, un instrument emis înainte de 8 iulie 2022 care respectă legislația altui stat membru ce transpune prevederile art. 52 alin. (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum se aplică la data emiterii sale.”

CAPITOLUL XIII

Dispoziții tranzitorii

Art. 54. – (1) Obligațiunile ipotecare emise în baza Legii nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare și a Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 1/2016 privind activitatea de emisiune de obligațiuni ipotecare, astfel cum se aplică la data la care au fost emise, nu fac obiectul cerințelor prevăzute la art. 9 alin. (3) – (6) și alin. (9), art. 10, art. 11 alin. (1) lit. d) și e), art. 12, 15, 16, art. 17 alin. (1), (8), (9), (11) și (12), art. 18 alin. (2) lit. c), d), e), f), h) și alin. (4) lit. b) și c), art. 19 alin. (3), art. 40 din prezenta lege, dar sunt considerate obligațiuni garantate în conformitate cu prezenta lege, până la data scadenței lor.

(2) În privința obligațiunilor ipotecare emise în baza Legii nr. 304/2015, Banca Națională a României supraveghează conformitatea cu cerințele prevăzute de cadrul legal și de reglementare în vigoare la data emisiunii, precum și cu cerințele prezentei legi, precum și ale reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea sa, în condițiile prevăzute la alin. (1).

Art. 55. – În cazul în care, pentru emisiunile de obligațiuni ipotecare emise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, a fost numit un reprezentant al deținătorilor de obligațiuni ipotecare, acesta continuă să îndeplinească prevederile aplicabile din Legea nr. 304/2015 până la scadența respectivelor obligațiuni.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții finale

Art. 56. – Banca Națională a României emite, în aplicarea prezentei legi, reglementările prevăzute la art. 4, 9, 10, art. 16 – 18, art. 21, 27, art. 30 – 34, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 57. – Banca Națională a României are în vedere ghidurile și recomandările emise de ABE, în conformitate cu art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei, și emite, după caz, reglementări, instrucțiuni și/sau precizări prin care stabilește regimul aplicării respectivelor ghiduri și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice sistemului bancar din România.

Art. 58. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 56, care intră în vigoare la 3 zile de la publicare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 304/2015 privind emisiunile de obligațiuni ipotecare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 902 din 4 decembrie 2015, se abrogă.

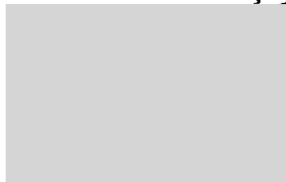
*

* *

Prezenta lege transpune dispozițiile art. 1, art. 2, art. 3 pct. 1 – 7, pct. 10 – 16, pct. 18, pct. 20, pct. 21, art. 4 alin. (1) și (2), art. 5, art. 6 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2), alin. (3) sub-para. 1, alin. (6), alin. (7), alin. (8), art. 7 alin. (1), art. 8, art. 9 alin. (1) și (3), art. 10, art. 11, art. 12, art. 13 alin. (1), alin. (2) lit. a), c) – e), alin. (3) paragraful 1, alin. (4), art. 14 alin. (1), alin. (2) sub-para 1 teza 1 și sub-para 2, alin. (3), art. 15 alin. (1), alin. (2), alin. (3) sub-para. 1, art. 16 alin. (1), alin. (2), alin. (6), art. 18, art. 19, art. 20 alin. (1) și (4), art. 21 alin. (1), art. 22, art. 23 alin. (1) sub-para 1 lit. a) – n) și lit. p), sub-para 2, alin. (2) – (7), art. 24 alin. (1) – (3), alin. (5) – (9), art. 25 – 29, art. 30 alin. (1) și art. 32 alin. (1) din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 328 din 18 decembrie 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

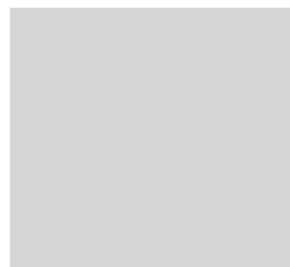
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București,
Nr.